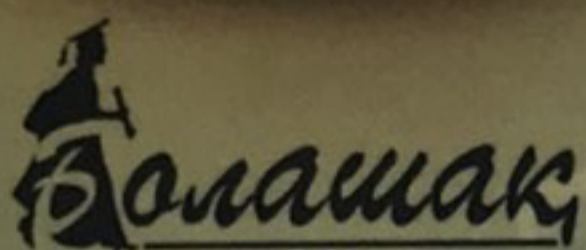

МІНІСТЕРСТВО
ОСВІТИ І НАУКИ
УКРАЇНИ

МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-
ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ

ЮРИДИЧНІ НАУКИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

21–22 червня
2019

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА; ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ УЧЕНЬ

Окрема ухвала судді: гендерний підхід Боброва Ю. Ю.	7
Додаткові покарання за Кримінальним кодексом Польщі 1932 року Винарчик О. П.	9
Захист «честі» та «гідності» в Стародавньому Римі: історико-правовий аналіз Іщенко М. Ю.	12
Поняття «правовий акт»: плюралізм підходів до розуміння Макарова Л. Р.	15
Поняття та зміст правової поведінки нотаріуса Невзорова І. В.	18
Теорія держави та права в контексті підготовки фахівців Національної поліції України Осауленко А. О.	

НАПРЯМ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО; МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

Становлення інституту старости як складової реформування місцевого самоврядування в Україні Гансецька Е. В.	22
Роль та повноваження секретаря комітету Верховної Ради України Зозуля О. І.	25
Конституційно-правові проблеми виділення основних функцій професійної спілки як особливого виду громадської організації Піфко О. О.	27
Глобалізаційні процеси як фактори універсалізації конституційного права Юркевич Х. І.	30

НАПРЯМ 3. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

Проблеми тривалості виконання судових рішень Гуйван П. Д.	33
Особливості договору купівлі–продажу нерухомості Курило Т. В., Королюк О. І.	36
Реквізиція як спеціальна підстава набуття права державної власності Кушнерук Д. В.	39

ПОНЯТТЯ ТА ЗМІСТ ПРАВОВОЇ ПОВЕДІНКИ НОТАРІУСА

Невзорова І. В.

аспірант кафедри правових дисциплін

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

м. Дніпро, Україна

Правова поведінка особи – це результат впливу правової культури на правову свідомість, тобто її дії, каталізатором яких стала оцінка особою певної життєвої ситуації через відношення до власних знань та бажання діяти певним чином. Чим більше знань про право має особа, тим вища її правова культура, тим більша залежність правової свідомості від недотримання правових приписів, тим більша ймовірність правомірності правової поведінки такої особи [1].

Правова поведінка нотаріуса характеризує його особистість в побуті, суспільних відносинах, які не є предметом нотаріальної діяльності. Сюди ми відносимо повсякденні правові вчинки нотаріуса-громадянина України.

Окрім поняття «правової поведінки» робота нотаріуса пов'язана з юридичною діяльністю. Ми розмежуємо дані поняття, акцентуючи увагу на тому, що юридична діяльність нотаріуса стосується безпосередньо виконання ним професійних обов'язків.

Соціальне походження та соціальна зумовленість юридичної роботи дають можливість говорити про її об'єктивну необхідність та практичне значення, завдяки чому суспільство задовольняє цілу низку специфічних потреб та інтересів, які безпосередньо ґрунтуються на праві. Юридична діяльність розглядається як різновид соціальної діяльності, що здійснюється юристами-фахівцями з метою отримання правового результату, задоволення законних потреб та інтересів соціальних суб'єктів відповідно до вимог права [2, с. 31-32].

Одним з підвидів юридичної діяльності є юридична практика, яка утворює юридичну практичну діяльність. Остання визначається як система свідомовольових конкретних дій і операцій по охороні і захисту прав, свобод і законних інтересів особи, що здійснюються юристами на професійній основі у межах права і мають юридичні наслідки. Юридичну практичну діяльність варто відрізнити від правової поведінки. Якщо юридична практична діяльність є зовнішньо активною, дією, що спрямована на досягнення мети, то правова поведінка може бути як активною, так і пасивною, як дією, так і бездіяльністю, як правомірною, так і протиправною [3, с. 127-128].

Під час юридичної діяльності, пов'язаної, здебільшого, із застосуванням права, нотаріус підвищує свій рівень правової культури та правової свідомості. Це, у поєднанні з особистими якостями нотаріуса, знаходить своє вираження у повсякденних його вчинках, не пов'язаних з предметом нотаріальної діяльності.

Підвищена обізнаність у правовій сфері, порівняно з іншими соціальними групами в українському суспільстві, зумовлює відповідно підвищення вимогливості нотаріуса до себе і оточуючих у суспільних відносинах. Прикладом таких відносин можуть бути будь-які щоденні дії з купівлі-продажу товарів, майна, дотримання правил дорожнього руху, виконання чи надання цивільно-правових зобов'язань тощо.

Дана правова поведінка є результатом «мутації» особистих етичних і моральних переконань нотаріуса через сферу його юридичної діяльності. В цьому аспекті

ми можемо вести мову про взаємний вплив особистих і професійних якостей особистості нотаріуса один на одного, а повсякденні правові вчинки виступають продуктом такої взаємодії.

Література:

1. Почтовий М.М. Про співвідношення понять «правової свідомості» та «правової культури» / М.М. Почтовий // Юридична Україна. – 2009. – № 11-12. – С. 17-20.
2. Гусарев С.Д., Тихомиров О.Д. Юридична деонтологія (Основи юридичної діяльності) : Навч. посіб. – 3-тє вид., перероб. і доп. – К. : Знання, 2008. – 495 с.
3. Скакун О.Ф. Юридична деонтологія : Підручник. Перек. з рос. – Харків : Еспада, 2008. – 400 с.

ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА В КОНТЕКСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Осауленко А. О.

*кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри теорії держави та права
Національної академії внутрішніх справ
м. Київ, Україна*

В сучасній Україні відбувається трансформація сектору національної безпеки, зокрема органів системи МВС. Цей процес зумовлений комплексом соціально-демографічних, економічних, політичних, правових, психологічних і технологічних факторів, а забезпечення належного функціонування органів системи МВС здійснюють в тому числі й заклади вищої освіти із специфічними умовами навчання [1].

В процесі підготовки фахівців для Національної поліції спостерігається тенденція надання переваги практично-прикладним навчальним дисциплінам зі зменшенням годин на вивчення загальнотеоретичних, в тому числі й теорії держави та права. Водночас, теорія держави та права здійснює активний вплив на державно-правову дійсність загалом та на функціонування державних органів (в тому числі й Національної поліції) зокрема.

Перш за все необхідно зазначити, що діяльність сучасної Національної поліції за своїм змістом і формою є переважно правовою діяльністю, яка пов'язана зі здійсненням та удосконаленням юридично значимих дій в порядку, який визначається законодавством України.

Юридична сутність правової форми діяльності Національної поліції суттєво відрізняється від інших організаційних форм:

1) заснована на приписах права;

2) як правило завжди тягне за собою настання певних правових наслідків.

Правова форма діяльності Національної поліції має чітко виражені ознаки:

1) передбачає розгляд конкретної життєвої ситуації на підставі правових норм;

2) пов'язана з використанням норм матеріального і (чи) процесуального права як спеціального інструментарію;